

Hová lett a húsvéti locsolkodás varázsa?

Régen, amikor még kislány voltam megigézve vártuk a húsvéti ünnepeket, a locsolókat. Szép ruhában, ha otthon voltunk, ha a nagyinál vidéken, akkor a népviseleti ruhákba való felöltözés volt szokásban.

Volt, hogy már hajnalban kútból húzott friss vízzel öntöttek ki minket az ágy melegéből. Az ismerősök rokonok, barátok sorra járták a házakat és mindenkit meglocsoltak. A vödör víz, a szódászfifon, és a nem éppen illatos kölni volt a tarsolyukban.

A férfiakat az édesanyám, nagyim és a sógorasszony igazi házipálinkával kínálta és elébük tálalta a frissen sült pogácsát, kenyeret, kolbászt, hurkát és az elmaradhatatlan pirosra festett tojást. A fiuk elmondták a versikét, melyet sokszor maguk költöttek. Válaszul rá izgalommal eltelt köszönömöt és tojást kaptak. Persze nekünk gyerekeknek is jutott a húsvéti asztal kínálatából. Igazi családi, baráti összejövetel volt, az emberek beszélgettek egymással volt rá idő, hogy egymással foglalkozunk Manapság már csak az emlékek élnek a régi ünnepi vigalmakból.



A vödörös locsolás egyre ritkább. Az ünnepi készülődés sokszor kimerül a lakásdíszítéssel. Az emberek nem igazán járnak el locsolkodni az ismerősökhöz. Vagy az új asszony nem engedi őket, a régi „barátnőkhöz” locsolkodni, a fiatalok is teljesen elfelejtik a húsvétal kapcsolatos szokásokat. Úgy érzik ciki elmenni, locsolkodni, pedig sok virágszál vár rájuk szerte kicsiny hazánkban.

A sok szingli férfi most alkalmat találhatna a sok szingli nőismerős meglocsolására aztán már nem biztos, hogy szinglik maradnának. Sajnos a barátaikkal is egyre kevesebbet találkoznak az emberek, lassan elszigetelődnek egymástól.

Ha véletlenül mégis találkoznak a pénzen és a karrieren, kívül nem igen akad témájuk. Ezen csak saját maguk tudnak változtatni más nem nagyon.

A piros tojás is értékét veszítette inkább agyagi vonzatot, látnak sokan a locsolkodásban. A nyuszikról már ne is beszéljünk, hiszen az ajándékba kapott házinyúllal sok család nem igen tud mit kezdeni. Gondolják át ennek az élőlénynek a sorsát is ha magukhoz vesznek egyet.

Én most is a húsvéti készülődés szervezésén igyekszem, a barátaimkal leszünk és a családdal. A férfiak, igen! elmennek locsolkodni, hiszen mi tarthatná vissza őket, és elhosszabbítják a festett tojást is, amely jelképezi számunkra a megújulást. Remélem elolvasva gondolataimat sokan hasonlóképp tesznek.

Kellemes Húsvéti Ünnepeket.



A közelgő Húsvét alkalmából feltárcsáztuk néhány olvasónkat és arra kerestük a választ, hogy ki hogyan ünnepel.

Ferenczi Katalin, Kelowna - Mi az otthoni hagyományok szerint húsvétozunk. Mivel gyerekeink húsvét vasárnapján is dolgoznak így nyilván hétfőn lesz együtt a család. Most sem fog hiányozni az asztalról a kenyéren sült sonka, a főtt kolbász, a tojás, a torma, a lúdláb sütemény, éppen úgy mint szülővárosunkban Temerinben szokás. A húsvéti tojásokat én hagymalében festem, mégpedig oly módon, hogy a tojásokra levelet, vagy virágot ragasztok, majd behelyezem egy neilon harisnyába és úgy mártom a hagymalébe. A hagymalé szép sötét vörös színt ad, a virágok, levelek helyén pedig világos folt marad. Ez régi szokás és mi szívesen ápoljuk.

Papp Dorottya, Kelowna - A sok rohanás, lőtás-futás után jól jön egy kicsit megpihenni Húsvét napján. szüleimmel együtt fogunk ünnepelni ami nemcsak eszem izomból áll, hanem ilyenkor mindig elmegyünk az Istentiszeteletre és élvezzük az ünnep hangulatát, varázsát. Húsvét számunkra testi és lelki megújulást jelent.

Prezenszky Magda, Oliver - Mi kettesben szerényen ünnepelünk. De azért a színes tojás, meg a húsvéti sonka, a finom húsvéti húsleves, meg a kalácsok most sem maradnak el. Valamikor fiatal korunkban sokkal mozgalmasabban teltek el az ünnepek, de hiába öregsünk.....

Sárossy Etelka, Sidney, Ausztlália - Nálunk gyönyörű a húsvét, hiszen még nyár van, meleg van. Ilyenkor kirándulni megy a család és nagyon sokszor a húsvéti sonkát, meg tojást a szabadban a tenger partján fogyasztjuk el. A húsvéti vacsorát pedig édesanyámék készítik és a család apraja-nagyja körül üli az asztalt. Nyúlból Ausztráliában nincs hiány, sőt sok is van belőle.

Mazán János, Vajdaság - A hagyományos ételeken kívül, édességként elkészítem a Napjainkban megjelent recept szerinti krémes pitét, ahogyan azt a híres torontói sütőasszony Farkas Magda készíti. Már egyszer kipróbáltam és nagyon finom. Másoknak is ajánlom.